

falder jo et Beløb af over 350,000 Kr., saa vidt jeg husker, samtidig med at Formindskelsen af Tolden paa Vin paa Fad er 150,000 Kr. Saa siger man: Ja det er muligt, men det var bestemt i Toldloven, at denne Formindskelse skulde indtræde uden Traktaten, — men, jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvis Traktaten gjenføres, saa indtræder den strax uafhængig af Toldreformens Gjennemførelse, og for saa vidt vil Befolkningen i denne Henseende strax vinde Vættelser, som den under andre Omstændigheder først vilde faae i en ubestemmelig Fremtid, naar Toldreformen maatte blive gennemført. Saa henvises der til, at der vilde komme Forstyrrelse i Tarifpositionerne. Ja, det forekommer mig, at det er saadan rene Smaa-ting, som der ikke er Grund til at dvæle ved. Der er Rinkrør, Blyrør og Olivenolie osv., det er Ting, som jeg ikke finder det Umagen værdt at røre ved. Nei, vil der komme Forstyrrelse i Tarifpositionerne efter den gjældende Toldlov, saa vilde de sandelig blive mange Gange større efter den nye Toldlov; thi der vilde de fremtræde i ulige større Grad som Anomalier. Og naar man saa siger: Det kan dog ikke gaa an at indføre en saadan Formindskelse af Tolden paa Vin i Forhold til den øvrige Bestatning af Alkohol, saa vil jeg sige, at det forekommer mig netop egenlig kun at være i Konsekvens med hele den bestaaende Bestatning paa dette Omraade; hviest Ol er skattefrit, Brændevinsafgiften er faktisk sunket betydeligt fra 1851 til Dato. Paa Grund af Stattens Reduktion ved en mere energisk Produktion er den i Virkeligheden sunket ned til maasse henved det Halve af, hvad den oprindelig var bestemt til. Der er altsaa forsaavidt slet ikke noget som helst Unaturligt i, nu ogsaa fra den bestaaende Ordning's Synspunkt, at Afgiften paa Vin forsaavidt formindskes. Der vil ikke paa dette Omraade fremkomme nogen som helst Anomali. Jeg siger derfor: Det er ikke muligt at imødegaa Grundene til denne Forbindelse; thi jeg kan ikke finde, at der virkelig er nogen som helst alvorlig Grund anført for, at denne Forbindelse skulde være nødvendig. Og er den ikke nødvendig, saa vil jeg yderligere fremhæve, at det endogaa for Sagens egen Skyld forekommer mig at være usforsvarligt uden Nødvendighed at sætte saadanne Ting, der i og for sig ikke have Noget med hinanden at bestille, i Forbindelse med hinanden. Det, som Traktaten nødvendigtvis vil medføre, er naturligvis en midlertidig Forandring af enkelte Tarifpositioner i den gjældende Toldlov, men Toldreformen, det blotte Toldlovsforslag, er der ikke nogen som helst Nødvendighed for at sætte den i Forbindelse med.

Og maa ikke alle de, der virkelig for Alvor ønske, at Traktaten maa gjenføres, ønske, at Muligheden derfor vil formindskes i en usforholdsmæssig Grad, naar man sætter Spørgsmaalet om dens Vedtagelse i Forbindelse med et af de ældste og mest omfattende Stridsspørgsmaal paa den indre Lovgivnings Omraade, vi kjende, nemlig Spørgsmaalet om en Toldreform. Det har været et Stridssemne i 13 Aar, som jeg tillod mig at bemærke. Det har været Gjenstand for Forhandlinger, som ere blevne resultatløse den ene Gang efter den anden, og naar vi nu se, hvorledes Situationen er, maa vi sige, at vi ere fjernere fra en Løsning nu end nogensinde, navnlig naar vi se paa det Forslag, som er oversendt os fra det andet Thing; thi skulde der være nogen som helst fornuftig Grund, der kunde anføres for at sætte de to Thing i Forbindelse med hinanden, saa skulde det være, at Traktaten skulde have den Egenffab at kunne blødgjøre Sjælene saaledes, at de nærmede sig til hinanden. Men spørge vi nu, hvorvidt kan det blive Tilfældet, ja saa vil jeg hævde, at det for Landstingets Vedkommende skal ses, at vi have viist Smødekommen. Vi vilde gaa ind paa at bringe det Offer, som Traktaten medfører, uden Bederlag, vi vilde være rede til at give, efter hvad jeg antager, de Offre, Traktaten udkræver, den halve Million Kr., som dens Gjennemførelse vil koste Statskassen, for at fremme den. Det er Bevis paa Smødekommen, og naar man derfor vil sige, at der fra dette Things Side ikke vises Redebonhed til at fremme de forskjellige Samfundsinteresser, vil jeg henvisse til denne Kjendsgjerning som Bevis paa, at vi ere rede til at offere for at fremme baade Handelens og Skibsfartens Interesser, ligesom det ved det Lovforslag, vi vedtog forleden angaaende Sindsfygeveesenet, har viist sig, at vi ere rede til at lette Landbruget ved at tage Byrderne fra Hartkornet og lægge dem over paa Statskassen. Der fremkommer paa denne Maade, naar vi erklære, at vi ere rede til at offere af Statsindtægterne over 500,000 Kr. for at lette Hartkornet og over 500,000 Kr. for at fremme Handel og Skibsfart, et Bevis for, at vi ikke holde os tilbage, naar det gjælder om at offere for de forskjellige Samfundsinteresser og Udviklingen af deres Fremgang.

Men spørge vi nu, hvad byder man os fra det andet Things Side? Har det stillet sig paa et lignende imødekommende Standpunkt som Landstinget, der bitterlig har vffret over en Million af Statsindtægterne ved de Love, der ere vedtagne, uden at forlange Bederlag, saa at al Tale om fuld